

Sygnatura akt VIII C 2240/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 sierpnia 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi - Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący S.S.R. Małgorzata Sosińska-Halbina

Protokolant sekr. sąd. Izabella Bors

po rozpoznaniu w dniu 9 sierpnia 2017 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa A. A. z siedzibą w S.

przeciwko R. S.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt VIII C 2240/16

UZASADNIENIE

W dniu 21 marca 2016 roku powód A. A. z siedzibą w S., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wytoczył przeciwko pozwanemu R. S. w elektronicznym postępowaniu upominawczym powództwo o zapłatę kwoty 586 zł, a także wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów sądowych w kwocie 30 zł oraz kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 270 zł.

W uzasadnieniu powód podniósł, że opisana pozwem wierzytelność powstała w związku ze świadczeniem na rzecz pozwanego ochrony ubezpieczeniowej w oparciu o polisę nr (...) z dnia 23 kwietnia 2013 roku, której przedmiotem było objęcie ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdu marki S. o nr rej. (...). Ochrona ubezpieczeniowa trwała do dnia 18 kwietnia 2014 roku w związku z przedłużeniem umowy ubezpieczenia na kolejny rok w trybie art. 28 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych. Pozwany nie zapłacił składki za ubezpieczenie w kwocie dochodzonej przedmiotowym pozwem.

(pозew w elektronicznym postępowaniu upominawczym k. 2-4)

W dniu 26 kwietnia 2016 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał w przedmiotowej sprawie nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, którym zasądził od pozwanego na rzecz powoda dochodzoną wierzytelność wraz z kosztami procesu.

Nakaz ten pozwany zaskarżył sprzeciwem w całości podnosząc, że sprzedał pojazd, co czyni umowę ubezpieczenia nieważną.

Postanowieniem z dnia 8 czerwca 2016 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę mocy nakazu zapłaty w całości oraz przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi.

(nakaz zapłaty k. 4v., sprzeciw k. 5-6, postanowienie k. 9v.)

W odpowiedzi na sprzeciw oraz w piśmie procesowym z dnia 1 lutego 2017 roku powód podtrzymał żądanie pozwu. Wskazał, że sprzedaż pojazdu przez pozwanego nie ma znaczenia dla zasadności powództwa, pozwany nie poinformował bowiem powoda o zbyciu pojazdu.

(odpowiedź na sprzeciw k. 32-33, pismo procesowe powoda k. 62-63)

Na rozprawie w dniu 9 sierpnia 2017 roku pełnomocnik powoda nie stawiał się. Pozwany wniósł o oddalenie powództwa, oświadczając, że pojazd został sprzedany, o czym powód został powiadomiony.

(protokół rozprawy k. 76-76v.)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwanego R. S., jako ubezpieczającego i posiadacza pojazdu, łączyła z powodem umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdu marki S. (...) o nr rej. (...), stanowiącego współwłasność A. S. i K. S.. Umowa, o której mowa, była zawarta na okres od dnia 19 kwietnia 2012 roku do dnia 18 kwietnia 2013 roku i potwierdzona wystawieniem polisy nr (...).

W okresie obowiązywania przedmiotowej polisy, w dniu 15 kwietnia 2013 roku, A. S. i K. S. sprzedali przedmiotowy samochód W. G.. Z chwilą zakupu auta i utratą posiadania przez pozwanego, na W. G. przeszły wszelkie prawa i obowiązki wynikające z polisy OC, o której mowa wyżej.

(umowa sprzedaży k. 59, okoliczności bezsporne)

Z dniem 18 kwietnia 2013 roku umowa ubezpieczenia, o której mowa wyżej, wobec sprzedaży pojazdu marki S., uległa rozwiązaniu z mocy prawa. Pomimo rozwiązania umowy, powód w dniu 28 kwietnia 2013 roku wystawił na pozwanego, jako ubezpieczającego pojazd, wniosek o zawarcie umowy ubezpieczenia, a następnie polisę (...) nr (...), z okresem ubezpieczenia od dnia 19 kwietnia 2013 roku do dnia 18 kwietnia 2014 roku. Składka za ubezpieczenie została w polisie oznaczona na kwotę 586 zł.

Pismem z dnia 28 kwietnia 2013 roku powód poinformował pozwanego, że wobec braku powiadomienia o wypowiedzeniu umowy nr (...), została zawarta umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych na kolejny, 12-miesięczny okres ubezpieczenia i wezwał pozwanego do opłacenia składki za ubezpieczenie. Wezwanie powód ponowił w pismach z dniami 21 maja 2013 roku i 11 czerwca 2013 roku.

(pismo k. 34-35, k. 44-45, wniosek o zawarcie umowy ubezpieczenia k. 36-39, polisa k. 40-43, wezwanie do zapłaty k. 46-47)

Do dnia wyrokowania pozwany nie zapłacił kwoty dochodzonej pozwem.

(okoliczność bezsporna)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź w oparciu o dowody z powołanych dokumentów, których prawdziwości ani rzetelności sporządzenia nie kwestionowała żadna ze stron procesu. Podstawę ustaleń faktycznych stanowił ponadto dowód z przesłuchania pozwanego.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo jako niezasadne podlega oddaleniu.

W sprawie znajdują zastosowanie przepisy Księgi pierwszej – części ogólnej Kodeksu cywilnego, przepisy Księgi trzeciej dotyczące umowy ubezpieczenia oraz przepisy ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach

obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zwanej dalej ustawą, w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 19 sierpnia 2011 roku o zmianie ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2011, Nr 205, poz. 1210, data wejścia w życie – 11 lutego 2012 roku), pierwotna umowa ubezpieczenia została bowiem zawarta w kwietniu 2012 roku, a więc już po wejściu w życie nowych przepisów.

Zgodnie z treścią przepisu art. 805 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swojego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Ubezpieczyciel zobowiązany jest potwierdzić zawarcie umowy dokumentem ubezpieczenia (art. 809 § 1 k.c.).

Stosownie zaś do treści art. 23 ust. 1 i art. 26 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, posiadacz pojazdu mechanicznego jest obowiązany zawrzeć umowę obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem posiadanego przez niego pojazdu. Umowę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych zawiera się (co do zasady) na okres 12 miesięcy.

Zgodnie z art. 28 ust. 1 ustawy, jeżeli posiadacz pojazdu mechanicznego nie później niż na jeden dzień przed upływem okresu 12 miesięcy, na który umowa ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych została zawarta, nie powiadomi na piśmie zakładu ubezpieczeń o jej wypowiedzeniu, uważa się, że została zawarta następna umowa na kolejne 12 miesięcy.

Jednocześnie w myśl art. 31 ust. 4 ustawy, w razie zawarcia umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przez posiadacza pojazdu mechanicznego niebędącego właścicielem tego pojazdu, prawa i obowiązki tego posiadacza, wynikające z zawartej umowy ubezpieczenia, przechodzą na właściciela pojazdu mechanicznego z chwilą, gdy posiadacz utracił posiadanie tego pojazdu na rzecz właściciela. Umowa ubezpieczenia ulega rozwiązaniu z upływem okresu, na który została zawarta, chyba że właściciel pojazdu mechanicznego wypowie ją na piśmie. W przypadku wypowiedzenia umowy ubezpieczenia OC, ulega ona rozwiązaniu z dniem jej wypowiedzenia. Przepisów art. 28 nie stosuje się.

W przedmiotowej sprawie bezspornym było, że w związku ze sprzedażą pojazdu marki S. (...) i utratą posiadania tego pojazdu przez pozwanego, na nabywcę W. G. przeszły prawa i obowiązki poprzedniego posiadacza wynikające z umowy ubezpieczenia OC nr (...), zawartej przez powoda z pozwanym. Godzi się przypomnieć, że sam fakt sprzedaży pojazdu i utrata posiadania pojazdu pociąga za sobą przejście na nabywcę uprawnień z tytułu umowy ubezpieczenia, o czym przesądza art. 31 ust. 4 ustawy. Nie ma zatem racji powód podnosząc, że skutek ten jest zależny od powiadomienia ubezpieczyciela o fakcie sprzedaży pojazdu.

W dalszej kolejności wskazać należy, że w myśl cytowanych przepisów ustawy, tj. art. 31 ust. 4, polisa (...) nie mogła ulec wznowieniu z końcem okresu jej obowiązywania i to niezależnie od tego, czy umowa ubezpieczenia OC została wypowiedziana przez nabywcę pojazdu marki S. (...), czy też nie. W dacie nabycia pojazdu przez W. G. obowiązywał już bowiem znowelizowany

art. 31 ust. 4 ustawy, którego treść została przytoczona wyżej. W konsekwencji uznać należy, że z dniem 18 kwietnia 2013 roku (końcowa data obowiązywania ochrony ubezpieczeniowej) umowa ubezpieczenia ulegała rozwiązaniu z mocy samego prawa i nie miały do niej zastosowania przepisy art. 28 ust. 1 ustawy. W konsekwencji irrelevantne znaczenie ma okoliczność, czy pozwany, bądź też właściciele pojazdu marki S., poinformowali powoda o jego zbyciu. Wprawdzie obowiązek taki wynika wprost z art. 32 ust. 1 ustawy, to jednocześnie skutki jego niedochowania mają znaczenie wyłącznie wówczas, gdy po sprzedaży pojazdu istnieje jeszcze konieczność opłacenia składki za ubezpieczenie, co w niniejszej sprawie nie miało miejsca, powód nie podnosił bowiem, aby z tytułu pierwotnej umowy nr (...) pozwanego obciążał obowiązek zapłaty składki.

Mając powyższe na uwadze, Sąd oddalił powództwo w całości.